

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/71/2016
Identifikačné číslo spisu: 6615010343
Dátum vydania rozhodnutia: 21.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Daniel Hudák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6615010343.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 21. decembra 2016 v Bratislave, v trestnej veci obvineného P. A. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2016, sp. zn. 2To/21/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. A. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu v Lučenci zo 14. januára 2016, č.k. 22T/104/2015-483, bol obvinený P. A. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe že:

od presne nezistenej doby do dňa 12.02.2015 do 14.25 hod. na viacerých miestach v rodinnom dome č. XX v T. spoločne prechovávali sušený rastlinný materiál zelenohnedej farby v plastových vreckách, v kovovej a kartónovej škatuľke, identifikovaný ako materiál rastlín rodu Cannabis (konope) o celkovej využiteľnej hmotnosti 15,86 g s obsahom účinnej látky tetrahydrokanabinol (THC) v rozpätí 3,1 % až 17 % hmotnostných, čo zodpovedá 45 až 117 obvykle jednorázovým dávkam drogy a tiež kryštalickú látku bielej farby o hmotnosti 2,38 g so zistenou prítomnosťou látky metamfetamín a dimetylsulfón s obsahom účinnej látky metamfetamínu bázy 51,6 % hmotnostných, čo zodpovedá 31 až 123 obvykle jednorázovým dávkam drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú uvedené v I. skupine omamných látok a látka tetrahydrokanabinol (THC) je uvedená v I. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zák. č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch a látka metamfetamín je uvedená v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zák. č. 139/1998 Z.z. o omamných

látkach, psychotropných látkach a prípravkoch a P. A. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že už bol za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 3T/168/2009, zo dňa 27.08.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2To/301/2009, zo dňa 05.11.2009 právoplatným dňa 05.11.2009.

Za to bol obvinenému uložený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulatnou formou.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. súd obvineným 1/ P. A., 2/ P. W. uložil trest prepadnutia vecí:

- 1.) plechová dóza o rozmeroch 22x8x4 cm, modro-oranžovej farby
- 2.) digitálna váha zn. AOSAI Pocket Scale, čiernej farby
- 3.) sklenená fajka, svetlofialovej farby
- 4.) 7 ks náradia:
 - a) kovová tyčka striebornej farby, dĺžky cca 7 cm
 - b) trojdielne kovové fajkové náradie (lyžička, tyčky, kruhové zatlačadlo) '
 - c) kovová fajočka zo žltého kovu s tabakovou komorou a dymovodom
 - d) kovová trubka zo svetlého sivého kovu, dĺžky cca 15 cm
 - e) kozmetická pinzeta sivej farby, dĺžky cca 9 cm
 - f) kovová pinzeta sivej farby, dĺžky cca 12,5 cm
 - g) kovový nástroj v tvare noža (obojsstrannej dýky), dĺžky cca 12,5 cm
- 5.) digitálna váha zn. AMPUT 100g x 0,01g, čiernej farby
- 6.) digitálna váha zn. AWS 100g x 0,01, čiernej farby
- 7.) plastová krabička s výklopným uzáverom a nápisom „Cozy Premium gas lighter“, čiernej farby
- 8.) plastová drvička rastlinného materiálu v tvare gule (golfovej loptičky), bielej farby, priemeru cca 4,3 cm
- 9.) sklenená fľaštička hnedej farby, objemu 100 ml, s etiketou „Tramal - kvapky 100mg/ml“ s obsahom látky tramadol objemu 50 ml.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. súd určil, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Proti vyššie citovanému rozsudku podal obvinený odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2016, sp. zn. 2To/21/2016, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Proti druhostupňovému rozsudku podal obvinený v zákonnej lehote dovolanie, ktoré doplnil podaním prostredníctvom svojho obhajcu, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por. Dôvodil tým, že počas konania na prvostupňovom súde nebolo dôkaznými prostriedkami jednoznačne preukázané, že si obžalovaný dotknuté omamné a psychotropné látky zadovážil, ani že ich prechovával (či už samostatne alebo formou spolupáchateľstva), teda že spáchal obzvlášť závažný

zločin nedovolenj výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Podľa obvineného, dovolací súd by mal vziať do úvahy najmä výpovede spoluobžalovanej, otca obžalovaného, matky obžalovaného a svedkov - kamarátov obžalovaného, ktoré sa zhodujú na tom, že zo správania a postojov obžalovaného nevyplývalo, že by si omamné alebo psychotropné látky zadovažoval, alebo ich viditeľne užíval. Ďalej namietal, že rozpory vo výpovediach obžalovaných z prípravného konania a hlavného pojednávania, o ktoré sa prvostupňový súd opiera, nie sú takého charakteru, aby nad všetky pochybnosti dokazovali, že obvinený spáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu. Obvinený má za to, že z dôkazného materiálu posudzovaného prvostupňovým súdom nevyplýva, že by sa daktyloskopické odtlačky obvineného nachádzali na zadržaných omamných alebo psychotropných látkach okrem tých, ktoré si v šoku vložil do úst pri policajnom zásahu, ani na predmetoch, ktorými sa mali omamné a psychotropné látky údajne deliť, či upravovať na menšie časti (napr. váhy a iné príslušenstvo). Uviedol, že umiestnenie zaistených dôkazných materiálov v byte obvineného samé o sebe nepostačuje na jednoznačné vyvodenie záveru, že sa obvinený podieľal na prechovávaní týchto omamných a psychotropných látok. Podľa obvineného, nie je zrejmé ako sa prvostupňový súd vysporiadal so zisteným stavom závislosti u oboch obvinených k množstvu zadržaných omamných a psychotropných látok. Má za to, že na základe rozvinutého stupňa závislosti, tolerancie na užívanú omamnú alebo psychotropnú látku, skúseností alebo fyzických dispozícií konkrétnej osoby, totiž množstvo obvykle jednorazových dávok tak, ako ich uvádza KEU PZ, spravidla nezodpovedá individualizovaným dávkam konkrétneho užívateľa. Obvinený je toho názoru, že ak pri množstve uvedených dávok prvostupňový súd bral do úvahy spodnú hodnotu rozptylu konštatovaného KEU PZ (pri konope 45 dávok a pri metamfetamíne 31 dávok), pri rozvinutom stupni závislosti obžalovaných, ktorý potvrdzuje aj stanovisko znalca, nemožno vylúčiť, že ich individualizovaná dávka nepresahovala množstvo uvedené v § 135 ods. 2 Trestného zákona, a teda že právna kvalifikácia skutku, ktorý sa obžalovaným kladie za vinu, nie je správna. Taktiež zistenie omamných a psychotropných látok v organizme obvineného nie je vôbec relevantné vo vzťahu ku skutku, ktorý sa mu v rozhodnutí prvostupňového súdu kladie za vinu, nakoľko neexistuje jednoznačne preukázaná súvislosť medzi užívaním zistených omamných a psychotropných látok a ich predpokladaným zadovažovaním a prechovávaním v byte obžalovaného na základe jeho vedomého konania. Rovnako nebolo spoľahlivo zistené, že obvinený bol dňa 12.2.2015 počas policajného zásahu skutočne intoxikovaný, nakoľko niektoré omamné a psychotropné látky (predovšetkým konopa) možno zistiť v organizme užívateľa aj po niekoľkotýždňovej abstinencii (ako uviedol aj sám znalec vo svojom stanovisku) a detekciu ich zostatkových hodnôt v tele obžalovaného teda nemožno v žiadnom prípade považovať za akútnu intoxikáciu. Z uvedeného teda opakovane vyplýva, že spojitosť medzi užívaním omamných a psychotropných látok obvineným a konaním podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, ktoré sa mu kladie za vinu, je len domnelá a v žiadnom prípade ju nemožno považovať za podpornú skutočnosť vo vzťahu k skutku, ktorý obvinený podľa záverov prvostupňového súdu údajne spáchal. Na záver namietal vykonanie domovej prehliadky v prípravnom konaní príslušníkmi polície dňa 12.02.2015, najmä porušenie prísl. ustanovení § 100 Tr. por. a s následnými závažnými poraneniami osoby odsúdeného V. A..

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec podaním zo 16. septembra 2016, v ktorom uviedol, že obvineným namietané nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôžu zakladať dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku. V tejto súvislosti považoval za potrebné uviesť, že vo vzťahu k námietke o potrebe zisťovania individualizovanej dávky drogy v minulosti aplikačná prax súdov už zaujala názor, a to napr. v rozsudku Krajského súdu Žilina, sp. zn. 1To/1/2014, zo dňa 11.02.2014 a v nadväznosti naň i Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení, sp. zn. 1 Tdo 67/2014, zo dňa 04.03.2015. V zmysle uvedeného právneho názoru pre vyvodenie trestnej zodpovednosti nie je na mieste určovať obvykle jednorazovú dávku marihuany podľa závislosti konzumenta, pretože konzument si, bez ohľadu na svoju závislosť, pri zabezpečovaní obvykle jednorazovej dávky tejto drogy túto zadovažuje na množstvo (váhu) a nie podľa jej koncentrácie účinnej látky v nej obsiahnutej. Podľa prokurátora, krajský súd zdôraznil, že z hľadiska subjektívneho pohľadu tak dealera ako i kupujúceho (či inak zadovažujúceho si túto drogu) a konzumenta tejto drogy je vždy obvykle jednorazová dávka vyjadrená len hmotnostne a nie podľa obsahu účinnej látky ovplyvňujúcej kvalitu a účinok tejto drogy. Navyše, v priebehu trestného konania

obvinený kontakt s drogami, ako aj svoju závislosť od nich odmietal. Z uvedených dôvodov je, podľa názoru prokurátora, možné považovať použitú právnu kvalifikáciu skutku za priliehavú a zodpovedajúcu zákonu.

Pokiaľ ide o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. poriadku, prokurátor zastáva názor, že dovolaateľ v tejto časti svojho podania iba uviedol, že domová prehliadka bola porušením ustanovení § 100 Tr. poriadku s následnými poraneniami osoby odsúdeného. Neuviedol však, v čom malo toto porušenie spočívať. Uviedol, že pokiaľ ide o hospitalizáciu odsúdeného, k tejto došlo v dôsledku jeho intoxikácie omamnými a psychotropnými látkami počas domovej prehliadky, keď sa tieto látky pokúšal zničiť. Podľa prokurátora, zo správy ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, sp. zn. ÚVVaÚVTOS-Pbs-4-16/24-2015, zo dňa 15.04.2015, zo správy ÚVV Banská Bystrica o prijatí predvedeného obvineného do výkonu väzby zo dňa 16.02.2015 a z lekárskej správy o vstupnej prehliadke do ÚVV Banská Bystrica zo dňa 16.04.2015 vyplýva, že pri vstupnej prehliadke, ktorá sa uskutočnila dňa 16.02.2015 neboli u obvineného zistené žiadne známky vonkajšieho násillia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby najvyšší súd na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci, dovolanie obvineného P. A. podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku odmietol, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 371 ods. 4, veta prvá Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Pokiaľ ide o vyššie uvádzanú viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, tak tu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c/ Tr. por., alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por., bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Tr. por. a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Vo vzťahu k námietkam obvineného P. A. z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por., najvyšší súd primárne skúmal splnenie zákonnej podmienky uvedenej v § 371 ods. 4 prvá veta Tr. por., a teda predchádzajúce vytýkanie v dovolaní uvádzaných pochybení najneskôr v odvolacom konaní.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obvinený P. A. prezentuje výhrady, ktoré mu boli známe, ale neboli ním uplatnené najneskôr v odvolacom konaní, preto sa nimi dovolací súd pre nesplnenie základnej zákonnej podmienky nemôže zaoberať.

Pokiaľ ide o ďalšie námietky obvineného, tak tu treba v prvom rade uviesť, že tieto sú obsahovo totožné jeho skoršej obhajobe. V tejto súvislosti najvyšší súd uvádza, že námietky vzťahujúce sa iba k skutkovým zisteniam nie sú prípustným dôvodom na podanie dovolania.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Skutkový stav v prípade rozhodovania o dovolaní je teda hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne kvalifikované. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v cit. ustanovení je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. Nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania sudy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu. Neslúži k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať, alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3 a § 326 ods. 5 Tr. por.).

Obvinený P. A. smeruje námietky k skutkovým zisteniam, a to v súvislosti s nesprávne vykonaným dokazovaním, či nesprávne vyhodnotením jednotlivých vo veci zadovážených dôkazov. Pokiaľ obvinený poukazoval na spôsob hodnotenia dôkaznej situácie (výpovede obžalovanej P. W., jej otca, matky, svedkov, zaistenie dôkazných materiálov v byte obvineného) a zároveň vyjadril presvedčenie, že vykonanými dôkazmi nebolo podľa jeho názoru jednoznačne preukázané, že si zadovážil omamné a psychotropné látky, ani že ich prechovával, či už samostatne alebo formou spolupáchateľstva bez toho, aby predložil relevantný dôkaz na podporu svojich tvrdení, tak uvedený postup obvineného je napádaním

skutkových zistení a právnych záverov súdov, ktorých preskúvanie je však v dovolacom konaní vylúčené.

Ako už bolo zdôraznené, skutkový stav ustálený súdmi nižšieho stupňa je pre dovolací súd záväzný, pričom tento napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva. Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že obvinenému bol právoplatne uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávajúcu trestnú činnosť pripúšťa a tento zároveň nevybočuje z rámca zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom tiež nebolo zistené ani porušenie žiadneho hmotnoprávneho ustanovenia kogentnej povahy viažuceho sa k rozhodovaniu o treste, ktoré by bolo podraditeľné pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“ zakladajúceho dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Vo vzťahu k obvineným uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., najvyšší súd nezistil žiadne porušenie, keďže súd vyhodnotil dôkazy v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Dovolací súd nezistil žiaden dovolací dôvod, na základe ktorého by mohol vyhovieť obvinenému a zrušiť napadnuté rozhodnutie a preto odvolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.